

בית כנסת

★☆☆"בית יוסף"☆☆★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי
נשיא: אלי לוי
הפטרה: **ויהי דבר**
מקום: **ביאת**
31 בדצמבר, 2022
עלון מספר 1124
ז' טבת, תשפ"ג

הדלקת נרות 4:19 * שקיעה 4:38 * שיר השירים 4:15 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 4:00 * מוצאי שבת 5:20, וע"פ רבנו תם 5:50 * זמן טלית 6:25 * שעה זמנית 55:00
עלות השחר 6:14 * נץ החמה 7:20 * מנחה חול 4:25 * ערבית מנין מוקדם 4:06
צאת הכוכבים 5:15 * סוף זמן קריאת שמע 8:59 * סוף זמן עמידה 9:54 * חצות היום והלילה 11:58
זמן טלית פרשת ויחי בשבת הבאה 6:24

צום עשרה בטבת: יום שלישי, 3 בינואר
מתחיל בשעה 6:14 בבוקר ומסתיים בשעה 5:09 בערב, ולמחמירין בשעה 5:21

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: **552-3412 (646)**

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaAD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

למצרים להכין את הדרך, כי זו היא הדרך:
עמידה גאה על עקרונות. ועל הפגישה בין
יהודה ויוסף, אומר המדרש: כי הנה המלכים
נועדו עברו יחדיו, המלכים נועדו, זה יהודה
ויוסף. בשעה זו דווקא קורא המדרש לשני
האחים בשעת מריבה זו בשם "מלכים", למה?
שני מלכים ללא עם וללא מדינה, אבל
המלכות היא תכונת נפש, תכונת נפשו של
האדם המושל בעצמו, על נטיותיו, מידותיו
וחולשותיו. אדם שהכרתו מובילה אותו לא
לבגוד בערכיו מול לחץ הנסיבות, שליטתו בכל
אבריו היא המלבישה אותו "מלכות": יראת
שמים - רחמנות - משפט ישר וכו'. וה' ישמרנו
אמן.

פרפראות על הפרשה

ויאמר יעקב אל פרעה... מעט ורעים היו ימי
שניי חיי - בשעה שאמר כך יעקב, אמר לו ה':
אני מלטתיך מעשו אחיך ומלבן חמדך,
והחזרתי לך את דינה ויוסף, ואתה מתרעם על
חייך שהם מעט ורעים? חייך שכמנין התיבות
שדיברת (שני פסוקים אלה), כך יחסרו שנים
משנותיך, שהן 33 תיבות, שיצחק חי 180 שנה
ויעקב חי 147 שנה, וההבדל הוא 33 שנים.
מכאן למדים שהאדם צריך לקבל את
היסורים והמחלות הבאים עליו באהבה
ובשמחה, ולא ח"ו להתלונן, ולעולם ירגיל
עצמו לומר: כל מה שעושה ה' עמי, לטובה

שבע שני רעב היה במצרים, מילת "רעב" הכי
נוראה, אימת מות איומה! אחי יוסף ירדו
לשבור אוכל, וגילו שאחיהם הוא המשנה
למלך, בידיו מפתחות התבואה! יוסף מספר
לפרעה, פרעה מאיר פנים, מזמינם כאורחי
המלך, מעניק להם את ארץ גושן, עוד חמש
שנים רעב, והם מובטחים במזון לרוב, איזה
נס גדול והשגחה פרטית. לבני ישראל איזה
אושר ועושר, ופרעה אף שולח עגלות
מלכותיות כדי לעזור להם להגר ולבוא מצרים
- איזה כבוד. אך לבסוף כתוב שיעקב ראה את
העגלות אשר שלח יוסף. דווקא יוסף? והלא
פרעה שלח? אכן אומרים חז"ל: אבל יהודה
שהיה גור האריה, ראה שעל העגלות שפרעה
שלח היתה חקוקה עבודה זרה - קם ושרפן.
איזו "עזות דקדושה ו..." הרי זו מתנת המלך,
אות לכבוד מיוחד, והמלך רודן הוא, ממית
ואוסר בהבל פיו, ואם חקוקה עבודה זרה על
כרכרותיו, מי יכול למאן לקבלן, וכל שכן אם
ישרוף אותן! זוהי גבורתו של יהודה, מלך של
עם ישראל, ובפרט אם פרעה ישמע ויקצוף,
ולא יעניש, רק יעניש, רק יאסור עליהם לבוא
למצרים לקנות עוד תבואה, ומה יעשו בחמש
שנות הרעב הבאות? אך יהודה אינו מחשב
חישובים, יהודה שורף עבודה זרה המגיעה
לידו! לכן נתחכם יעקב, ומה עשה? "ואת
יהודה שלח לפני כולם". הוא הנשלח לפני כולם

הוא עושה.

עשרה בטבת

מאורעות ימי האימה והשואה בימי מלחמת העולם השנייה, עת קם הצורך הנאצי ימח שמו, ובתוכנית שטנית השמיד כשליש מאומתנו, לא ישכח מאיתנו עדי עד. תקופה אפילה וקשה זו לישראל, תצטרף בזיכרון האומה לאירועי העבר הקשים אותם אנו זוכרים, שואת יהודי אירופה שהתרחשה אלף שמונה מאות שבעים ושתיים שנה לחורבן ירושלים ביד טיטוס הרשע, שמונה מאות ארבעים וארבע שנים (1163 למניינם) לטבח קהילות ישראל בימי מסעי הצלב. ארבע מאות ארבעים ושמונה שנים (1559 למניינם) לתבערת האינקוויזיציה (בית הדין הקתולי שנוסד בימי הבניים במערב אירופה בספרד בפורטוגל ועוד), כדי לדון ולהעניש את היהודים בעינויים קשים עד גירוש ספרד, מאתים תשעים ושלוש שנים לגזירות ת"ח ות"ט (שני הגזרות והפרעות שפרעו כנופיות חמלניצקי ביהודי דרום רוסיה (1649 למניינם)). בכל המאורעות האלו הכריזו שונאי ישראל מלחמת חורמה על עמנו באומרים: "לכו ונכחידם מגוי וכו'". מלכות הרשע גמרה אומר לעקור כל זיק אנושי נאצל, לקעקע אישיות האמונה הטהורה, עמודי הצדק והמשפט, החסד והרחמים, הם בעצמם הדגישו את הניגוד המוחלט בינם לבין היהדות, הרי בתורת ישראל הוטבע הצווי העליון לחיבת האדם אפילו אינו יהודי, אבל אויבי ככתוב: "ואהבתם את הגר" היהדות שמו את האומה הישראלית כמטרה לחץ עד שאמרו: "או היהודי - או אנחנו". הם השמידו, הרסו, הרגו עם ה', וניסו למוטט את עמנו, זכור ה' מה היה לנו, חכמי הדור לא גזרו תעניות, כדי שלא להכביד על העם, אבל אמרו: יש לנו עשרה בטבת הוא כולל כל הצרות שעברו על עם ישראל, אשר באו במצור ובמצוקה, וקבעו יום עשרה בטבת: "יום הקדיש הכללי" לעילוי נשמתם של כל הנרצחים מעמנו מחורבן בית מקדשנו עד היום הזה. ועלינו לכוון בצום "עשרה בטבת" שיפדה ה' את כל עם ישראל ויגאלנו ויאמר ה' די לצרותינו וישלח הגואל בקרוב ממש אמן.

הדרך לרפואה ולבריאות

1 - אם אירע שאכל אדם יותר ממידתו, והוא

שבע מאוד, ישתה אחר האכילה הגסה הזאת כוס תה עם קצת סוכר, בכדי להקל על עיכול האכילה ההיא. 2 - אם אדם שקיבתו מרגישה שהוא רעב תמיד, אך קיבתו אינה מעכלת טוב את המאכלים כי היא עצלנית אדם זה ישתדל למעט בסעודתו, כדי להקל על קיבתו את מלאכת העיכול. אדם שקיבתו חזקה ומעכלת את המאכלים בלי בעיות, לא יאכל עד שירעב, ולא יאכל לשובע אלא יותיר מעט. 3 - אדם שמלאכתו קשה הוא טורח בה רבות, לא יאכל הרבה. 4 - מי שקלקל קיבתו על ידי הנהגת אכילה מופרזת, ישוב וימעט אכילתו, ומידי פעם יתענה, כי אין יפה כתענית לריפוי מערכת עיכול. 5 - בימות החמה יאכל שני שלישים משיעור מאכלו בימי החורף. 6 - בימות החורף יאכל הרבה וישתה מעט, ובימות הקיץ ישתה הרבה ויאכל מעט. 7 - פעם בשבוע לא יאכל ולא ישתה כלל, או במשך כל היום, או במשך כל הלילה, כלומר יפסיק מאכילה 12 שעות, כי דבר זה ישפיע על הרעלים והשאריות שנצטברו בדפנות כלי העיכול ביציאתם, והרמב"ם כותב כי רצוי להנהיג דבר זה בערבי שבתות.

דברי מוסר: התענית

כל המתענה נקרא קדוש, ואשרי מי שיוכל להתענות על חטאיו, ורבו סגולות התענית, והם. הסטרא אחרא אין בה כח להידבק במי ששרוי בתענית. ועל ידי התענית יבוא לידי ענווה כי יכיר מה הוא האדם, שמניעת מעט פת יתיש כוחו. והשרוי בתענית אינו בא לידי ניסיון, כי ה' יתברך רואה אותו שהוא מנסה את עצמו בתענית, ונקרא גיבור הכובש את יצרו, וראוי שתשרה עליו שכינה, ואין לו מקטרג, ותפילתו נשמעת. ויש מלאכים הדבוקים באדם ממצוות שעושה, ואינם יכולים לעלות אלא בכח התענית שמתענה אותו אדם. והמתענה הוא כמו קרבן שחלבו ודמו עולין לריח ניחוח, כך מיעוט וחולשת דמו וחלבו של המתענה דומה לקרבן. אך היצר הרע מראה לו שאין בו כח להתענות, ואומר לו: אתה לא בריא, אם תתענה בר מינך תהא חולה, והאמת שהמתענה, כל כמה שמצטער יותר, כך מנכים לו בעולם האמת הרבה עונשים וייסורים. ועוד מכפר על הרבה עוונות. ורבותינו הקדושים שידעו את חומרת החטא, התענו הרבה תענית, כמו שאמר דוד

המלך: "ברכי כשלו מצום". הן אמת קשת התענית, אבל במה יתכפר העוון? האם באכילה ושתייה ושמחה מרעות? ולא ישיאנו יצרו באומרו שאין בו כוח להתענות כי זה שקר מפורסם, כי כמה אנשים מתענים והם בריאים וחזקים יותר מהאוכלים. כי הבא לטהר מסייעין אותו מן השמים, וכל שכן שחייב להתענות בתענית ציבור כמו בעשרה בטבת. וה' ישמרנו אמן.

הראשון לציון: רבי יעקב שאול אלישר

1817-1906

בדרכו חזרה ממצרים, עבר רבי יעקב דרך קהילת אלכסנדריה, והיה חפץ לשוחח עם רב המקום. להפתעתו, אמרו לו ראשי הקהילה כי כבר זמן ארוך, אין לנו רב מכהן בקהילתנו, ולא דיין ולא מורה צדק, ולא מצאנו אדם מתאים שיכהן כרב. אולי תישאר אתה בקרבינו ותשמש לנו כרב וכדיין. אנו נתרום כספים רבים ליהודי ירושלים, ומשכורת הגונה נשקול לידך, אך אנא הישאר כאן בעירנו. לנגד עיניו של רבי יעקב עמדה תמונת מצבה הרוחני האומלל של קהילת אלכסנדריה: עיר ללא רב ומנהיג רוחני, אך הוא ביקש מן הקהילה זמן מה לשקול את הצעה. מקווים להענותו, הפנהו ראשי הקהילה לביתו של אדם עשיר מראשי העדה, ובאותו פרק זמן נפטרה אשתו של אדם זה, והוא ביקש מן הרב שישאר בביתו כל החודש כדי ללמוד תורה לעילוי נשמתה של אשתו. ואמר בעלה להרב: אשה חשובה וצדקנית היתה לי, מזרע גדולים, מדקדקת במצוה קלה כבחמורה ומקפידה על מאכלות אסורים. הפרט האחרון שציין האיש הכניס חשש ללבו של רבי יעקב, והוא חשב לעצמו, האם גדולתה של אשה נמדדת בכך שהקפידה על מאכלות אסורים? בחשש רב המתין לבאות. סעודה חגיגית נערכה לכבוד בואו, כל בני הבית הסבו לשולחן והנה הוגש התבשיל הראשון. הרב הבחין להפתעתו כי הבשר שהובא לפניו מטוגן בחמאה, ולכן נמנע מלאכול מכל מה שהוגש לשולחן.

סיפור

כששמע הרב של העיירה מפי עגלונים שחברם יוסף מחלל שבת במכוניתו, אמר להם, אני רוצה לאמת הדבר מפי עדים שאינם שייכים לעבודת העגלונים, כי כל אומן שונא את בני

אומנותו. ותוך כדי בירור שערך הרב עם עדים כשרים ונאמנים, שאין להם כל נגיעה בדבר, הם העידו בפניו כי יוסף נוסע ומסיע בשבת קודש ולא משתדל להסתיר זאת אפילו. נאנח הרב אנחה כבידה על העוון הגדול הזה שנפל בו יוסף, ושלח לקרוא לו, להוכיחו על מעשיו, ולהזהירו שיחדל מלחלל את השבת. יוסף סירב לבוא, ולא השיב דבר לשליחי הרב שפנו אליו כמה פעמים והזמינו אותו בשמו של הרב לבוא לפניו. מלמדי זכות דרשו ואמרו, הרי יוסף לא התריס בפני השליחים, ולא החציף פנים ולא זלזל בקריאתו של הרב, כי אם השפיל את עיניו בבושה וכלימה וידע שהוא עושה עוון גדול. אבל מן ההזמנה התעלם. אז ציווה הרב לקרוא אליו את אביו של יוסף, שהיה איש טוב וירא שמים, אלא שחלש היה ויודע חולי. באו השלוחים ואמרו לרב שאביו של יוסף חולה הוא, ובני משפחתו סועדים אותו סביב מיטתו, והיות כך לא יוכל להגיע אל הרב, ואף לגעור בבנו אין בכוחו.

דינים

- 1 - הכל חייבים להתענות בארבעה צומות ומהם עשרה בטבת.
- 2 - חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר עד צאת הכוכבים, ועלות השחר על פי בן איש חי ועל פי מרן עובדיה יוסף זצ"ל: הוא שעה וחומש לפני נץ החמה שהוא 72 דקות זמניות. והשעה הזמנית של יום התענית היא (55) דקות וחומש שלה (11) דקות נמצא 55+11 הם 66 דקות לפני נץ החמה והוא בשעה 6:13 בדיוק בבוקר והיא התחלת התענית. ומסתיים בעשרים וחמש דקות אחרי השקיעה, בשעה 5:00 בערב שבת, והמחמירין עד צאת הכוכבים בדיוק ימתין עד 5:11 ותבוא עליהם ברכת טוב.
- 3 - הישן על מיטתו שנת קבע בליל התענית וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות אפילו קודם עמוד השחר. אך אם התנה קודם שהלך לישון בדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול עד עמוד השחר.
- 4 - הצומות האלה מותרים ברחיצה, אפילו בחמין, בסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה.
- 5 - מעוברות או מניקות אינן מתענות. ומעוברת היא משעברו שלושה חודשים

ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. ***
האחים המבורכים מארק ואשתו הגברת גייל
והבחור אברהם והוריהם ובניהם לברכה
ולהצלחה אמן. *** האדון גיווי ערמאן ואשתו
הגברת גיולי ובניהם והוריהם לברכה
ולהצלחה ומאחלים רפואה שלמה לאביהם
האדון סולי ערמאן בן רחל ובריאות איתנה
אמן. *** האדון אלי לוי ואשתו הגברת ביקי
ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. ***
האדון טובי כהן ואשתו הגברת שילה ובניהם
לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח אברהם
בן בדיעה ע"ה אמן. *** האדון איזק שקאלו
ואחיותיו גרסיה, שילה, ויוליט, אסטיללה,
כלודי לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם
ולע"נ אמם ביללה בת כחילה ע"ה אמן. ***
האחים המבורכים ג'ק, גיווי, ריזי, ווירא
ולינה למשפחת סרדאר לברכה ולהצלחה
ולע"נ אדונתם אמם רחל בת אלזירה ע"ה
אמן.

בעל המכולת אברהם כהן:
Cohen's Mini Market
902 Ave U Brooklyn N.Y.
מקבל Food Stamp
(347) 348-9779

בעלת בית המרקחת
הגברת ויויאן ג'ק כבאריתי,
מקבלת כל סוגי ביטוחי הבריאות,
משלוח תרופות חינם עד הבית
2934 Ave R * 758-4800 (718)

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,200.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל-140,900,
+800 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

להריונה ואם לא עברו שלושה חודשים והיא
סובלת מהקאות או מיחושים וחולשה רבה,
מותר לה לאכול.

6 - וגם מניקה פטורה מלהתענות במשך כ"ד
חודשים ללידה ואפילו פסקה מלהניק וכן
המפילה פטורה בתוך כ"ד חודשים להפלתה.
ומ"מ גם אלה פטורות ראוי שלא תאכלנה
להתענג במאכל ומשתה, אלא כדי קיום
הוולד.

7 - חולה שאין בו סכנה וזקן תשוש כח
שמצטער בתענית פטורים מלהתענות.

8 - קטן פחות מ"ג שנה, ובת פחות מ"ב שנה
פטורים מלהתענות.

9 - חתן תוך שבעת ימי המשתה שלו, וכן אבי
הבן, הסנדק והמוהל חייבים להתענות.

10 - אין לשטוף את הפה בבוקר ביום התענית,
אבל מי שקשה לו בלי לצחצח את שיניו
במשחת שיניים, מותר אם נזהר להטות הפה
שלו למטה, כדי שלא יבלע שום משקה לפני
ויפלוט מיד.

11 - אדם בריא שמתענה ועליו לבלוע גלולות
וכדורים נגד מיחוש וכדומה, מותר לו לבלוע
התרופה בלי מים כל שאין בה טעם ערב לחיך.
ואם אינו יכול לבלוע התרופה בלי מים ישתה
מעט עד שיבלע. וכן מותר לשתות תרופות
שאינן החיך נהנה מהם, אבל אם החיך נהנה
מהם אין להתיר. אולם במקום חולי פנימי אין
להחמיר. מותר לעשן בימי התענית צבור.

12 - מי ששכח ואכל בתענית ונזכר לאחר מכן,
צריך להשלים תעניתו ואומר עננו במנחה אבל
אם נזכר אחר שאכל כזית, יפסיק מיד ולא
יאמר עננו במנחה.

13 - מי ששכח ובירך בתענית על דבר מאכל או
משקה יטעם ממנו כדי שגרונו יינה.

14 - אם שכח ולא אמר עננו בשומע תפילה,
ימשיך בסוף אלוקי נצור יאמר, "עננו".

התורמים לעלון זה

האדון מרדכי בצול ואשתו הגברת נינה
ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים מזל טוב
לחתנם האדון מוריס חמווי ואשתו הגברת
גיויס בהנולד החדש סאמי ומברוק אמן. ***
האדון אסלן זיאת ואשתו הגברת פרידה
ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים לבנם
האדון אבי הבן מארק ואשתו הגברת ויויאן
מזל טוב בהנולד החדש עובדיה ומברוק אמן.
*** העסקן הציבורי האדון זוקי גראדיה